

[Eva Møller]

og vi må jo erkende, at størstedelen af de børn, der skal undervises i de kommende mange år, enten er født eller på vej til at blive det, så der er altså ikke nogen større usikkerhed om disse prognosetal.

Vi ved også noget om aldersfordelingen i det bestående lærerkorps og kan derfor se, at det ikke er rimeligt at antage, at vi fortsat har så stort et behov for lærere, og jeg mener, at vi med nedlæggelsen har taget højde for disse problemer og sagt, at det ikke er rimeligt, at vi uddanner folk til arbejdsløshed.

Jeg ved, at der hertil er nogle, der vil sige: ja men uddannelse er altid godt, og vi uddanner folk til arbejdsløshed på så mange andre felter, hvorfor så ikke også på dette? Jeg er enig i tankegangen om, at uddannelse er altid godt, men jeg er ikke sikker på, at det er lykkeligere at være uddannet og arbejdsløs end at være uuddannet og arbejdsløs. Jeg tror, man i alle tilfælde har fornemmelsen af, at samfundet ikke har brug for én. Man har måske lidt nemmere ved at fylde tiden ud, hvis man er uddannet, end ellers.

Jeg mener derfor, det er en meget vigtig ting, at vi i det indgåede forlig har sagt, at vi vil lægge vægt på erstatningsuddannelser, at vi vil give de unge alternative tilbud om uddannelser, uddannelser, der giver en rimeligere chance for beskæftigelse bagefter. Det har været meget vigtigt for regeringen at få sagt, at vores ønske ikke er at nedlægge uddannelsespladser, men at bevare eller skaffe uddannelsespladser, hvor der er rimelige beskæftigelsesudsigter bagefter.

Der er måske grund til at understrege i denne forbindelse, at vi i år rent faktisk havde 2.185 pladser på seminarierne, og der var kun ansøgere til 2.084 af disse pladser. Vi ved også, hvor man mangler ansøgerne; det gør man i Jylland og ikke i Storkøbenhavn. Til næste år vil der være 1.776 pladser, og jeg tror desværre ikke, der kommer flere ansøgere.

Regeringen og regeringspartierne har været angrebet for en manglende linje i vores politik. Vi vil gerne sige, at det har været vores ønske i størst muligt omfang at bevare seminarierne ude i de små kommuner, fordi vi mener, alt andet lige, at seminarierne her har den største betydning for landsamfundet. Vi underkender dermed ikke seminariernes betydning i byerne, men man har trods alt

andre muligheder i et bysamfund end i et landsamfund.

Det er nu op til de studerende at fylde landseminarierne og give dem en chance for at overleve og vise, at man mener noget med bevarelsen af de små samfund, og at man har en holdning til problemet Øst- og Vestdanmark.

Det er i øvrigt også karakteristisk, at mange mennesker taler om, at det er rimeligt med fleksibilitet, bevægelighed og kendskab til alle områder af samfundet. Det gælder blot ikke, når man skal vælge uddannelsesinstitution, så skal man endelig være i København.

Vi har desværre ikke kunnet lægge den linje til grund – det fremgik også af det, fru Dorte Bennedsen sagde – at vi nedlagde de seminarier, der fungerede dårligt, for sådanne seminarier findes ikke. Det har været vort ønske at prøve at ramme alle egne af landet rimelig ligeligt under hensyn til øst-vest-problematikken og samtidig tage hensyn til landsamfundene.

Endelig vil jeg sige, at vi har med det forlig, der er indgået her, sikret, at seminarierne kan bestå med en rimelig størrelse og et rimeligt antal linjefag. Vi tror, at hvis man skal gøre noget ud af uddannelsen, hvis man skal styrke folkeskolen, som jeg har set der står på sedler i dag, skal man give lærerne en rimelig bred uddannelse og et godt og inspirerende miljø at færdes i, og det betyder, at hverken seminarierne eller deres udbud af linjefag skal være for små.

Alle disse ting mener vi vi har opnået med forliget, og vi finder derfor, at vi, alt andet lige, kan være tilfredse med resultatet.

Hans Jørgen Holm (V):

Den model, der var lagt op til i lovforslaget, gik ud på, at det fortrinsvis var de større byer og bysamfund, der skulle bære nedlæggelserne af seminarier. Derudover var der også nedlæggelser, som var begrundet i visse bygningsmæssige forudsætninger. Når den model var valgt, skyldtes det, at i disse større byer og bysamfund har såvel de lærere, der er ved seminarierne, som de unge, der søger uddannelse, flere andre muligheder end netop seminarieuddannelsen, og derfor ville det, alt andet lige, være nemmere for disse områ-